

Ο «μεγάλος ασθενής»

©ΑΠΕ-ΜΠΕ/ΣΥΜΕΛΑ ΠΑΝΤΖΑΡΤΖΗ

Μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων και ο τερματισμός της «τιμωρητικής λογικής» απέναντι στην επιχειρηματικότητα αλλά...

Αργύρης Αργυριάδης

SHARES **23**

Το τραπεζικό σύστημα είναι ο μεγάλος ασθενής της χώρας.

Οι προγραμματικές δηλώσεις αποτελούν το διακηρυκτικό πλαίσιο κάθε νέας κυβέρνησης εν συνόλω και ειδικά του Πρωθυπουργού -με τη σχετική λειτουργική αυτοτέλεια που επιφυλάσσει το άρθρο 82 παρ. 2 του Συντάγματος, στον τελευταίο- χαρακτηριζόμενες από ιδιαίτερη θεσμική και πολιτική βαρύτητα. Οι τελευταίες, μάλιστα, είχαν και μια «ειδησεογραφική» ιδιαιτερότητα. Για πρώτη φορά στις προγραμματικές δηλώσεις μιας κυβέρνησης εξαγγέλθηκαν περισσότερα «φιλολαϊκά» μέτρα σε σχέση με την προεκλογική περίοδο που προηγήθηκε. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το ήπιο πολιτικό κλίμα που διατήρησαν τόσο οι κυβερνητικές όσο και οι αντιπολιτευτικές δυνάμεις αποτέλεσε μια από τις ελάχιστες «φωτεινές» στιγμές, στο ελληνικό κοινοβούλιο, την τελευταία δεκαετία.

Σταχυολογώντας όσα ειπώθηκαν μένουμε στη σημαντική φορολογική ελάφρυνση της μεσαίας τάξης εν γένει (μέσω της μείωσης με άμεση ισχύ του ΕΝΦΙΑ και των φορολογικών κινήτρων για την ενεργειακή αναβάθμιση των κτηρίων) αλλά και των επιχειρήσεων (μέσω της μείωσης των φορολογικών συντελεστών για την τρέχουσα περίοδο, αλλά και τη «νέα ρύθμιση» των 12Ο δόσεων που δίνει τη δυνατότητα να ενταχθούν σε αυτήν, η συντριπτική πλειοψηφία των νομικών οντοτήτων και επιτηδευματιών, με σαφώς χαμηλότερο κόστος εξυπηρέτησης και σημαντικά κίνητρα).

Προφανώς, η μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων και ο τερματισμός της «τιμωρητικής λογικής» απέναντι στην επιχειρηματικότητα αποτελούσαν αδήριτη ανάγκη. Ωστόσο, τα μέτρα αυτά συνεπάγονται άμεση συρρίκνωση του πλεονάσματος που έχει δεσμευτεί η χώρα μας να παράγει κάθε χρόνο για να εξυπηρετεί το υψηλό δημόσιο χρέος. Η μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων θα αποδειχθεί χίμαιρα εάν δεν συνοδευτεί με τον εκσυγχρονισμό και εξορθολογισμό του δημόσιου τομέα, την αναδιάρθρωση του τρόπου απονομής της Δικαιοσύνης και τη χορήγηση αναπτυξιακών κινήτρων. Οι παραπάνω «στοχεύσεις» αποτελούν αναπόδραστη ανάγκη για την προσέλκυση σοβαρών, άμεσων, ξένων επενδύσεων στη χώρα.

Τίποτα από τα παραπάνω, όμως, δεν αρκεί αν δεν θεραπευτεί οριστικά ο «μεγάλος ασθενής», δηλαδή το τραπεζικό σύστημα της χώρας. Η ίαση αυτού νομοτελειακά εξαρτάται από την επιτυχημένη αντιμετώπιση του προβλήματος των «κόκκινων δανείων». Τόσο για το τραπεζικό σύστημα όσο και για «κόκκινα δάνεια» ουδέν είπε ο Πρωθυπουργός. Αν δεν βρει άμεσα τη βέλτιστη λύση, τόσο οι τράπεζες θα παραμείνουν «ζόμπι» – αδυνατώντας να χρηματοδοτήσουν την πραγματική οικονομία – όσο και οι οφειλέτες θα αδυνατούν να σώσουν τα σπίτια τους και να επανενταχθούν στη ζώσα οικονομική πραγματικότητα. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι οι μόνες προτάσεις που δημοσιοποιήθηκαν μέχρι σήμερα (του ΤΧΣ και της Τράπεζας της Ελλάδος) συνεπάγονται αυτόθροη αύξηση του δημοσίου χρέους, καθιστώντας το ραντεβού του Σεπτεμβρίου με τους δανειστές της χώρας καθόλου ευχάριστο...

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΔΕΙΤΕ ΕΠΙΣΗΣ